

Scris de Sighet Online

Miercuri, 19 Iunie 2013 07:48 - Ultima actualizare Miercuri, 19 Iunie 2013 07:57

În urma jurizării a fost selectat portofoliul Cercului de lectură **Lecturiada sigheteană** coordonat de prof.Odarca Bout, care reunește liceenii sigheteni și profesorii acestora: Anuța Ardelean, Angela Lengyel, Mihaela Sautriot, Mihaela Tănasă de la Liceul Pedagogic, Raluca Lozbă, Adriana Cristea de la Colegiul National *Dragoș Vodă*, Alina Florea- Liceul maghiar, Cristina Roatiș de la Liceul ucrainean.

Etapa finală a avut loc la Cluj, între 7-9 iunie 2013, la care au participat reprezentanții cercurilor selectate (un elev și coordonatorul cercului) în cadrul unui schimb de experiență și al unei tabere de jurnalism cultural.

Lecturiada sigheteană a fost reprezentată de Arba Raluca, elevă în clasa a XI a B la Liceul Pedagogic „Regele Ferdinand”, profil pedagogic și prof.Mihaela Tănasă.

Cluj, 7-9 iunie, 2013

Lecturiada elevilor 2013

Jurnalul Ralucăi Arba

Cu ochii pe jumătate închiși, mi-am dat seama că peretele de lângă pat era străin. Încet, un gând s-a furișat în mintea mea. Nu mai eram acasă. Atunci, unde eram mai exact? Un zgomot de mașini se auzea de undeva de aproape. M-am ridicat din pat și...ce să vezi? Nu eram singură ! Colegele mele de cameră dormeau liniștite în partea opusă a camerei. Una câte una, imaginile au început să se deruleze și în sfârșit am realizat că eram în Cluj la Lecturiada elevilor 2013.

Micul dejun într-un oraș străin nu s-a putut lua la un mall închis, așa că mi-am luat doar un covrig. Mă gândeam că, oricum, ceva mai rău nu se va întâmpla...

Am ajuns chiar la timp pentru festivitatea de deschidere . Nici nu mi-am dat bine seama cum stau lucrurile că am și fost lansată în lumea jurnalismului. A fost ciudat,dar într-un mod interesant: începi ca impostor și pe parcurs devii autentic.

Prima experiență ca jurnalist „impostor”,ca să zic așa,a fost la Biblioteca Academiei. Mirosul de cărți te întâmpina de la intrare. O doamnă nerăbdătoare ne-a condus în sala unde, pe masă, se odihneau obosite câteva volume vechi de aproape 500 de ani. Cu toate că filmul vieții s-a derulat cu mult înainte, aceste cărți îmbătrânite ascund o mare valoare culturală. Istoria cărților povestită de bibliotecară ne-a transpus într-o altă epocă.

La întoarcere am avut propriul nostru „stand” unde am expus materialele și posterele aduse de acasă. Apoi am avut parte de interesantele discuții despre jurnalismul cultural avându-i ca invitați pe Elena Abrudan și Mihaela Mureșan de la Departamentul de Jurnalism UBB și Călin Vlasie, directorul Editurii Paralela 45.

Spre seară,am mers la Librarium,una dintre cele mai frumoase librării pe care le-am

văzut,unde am avut ocazia minunată de a-l întâlni pe Ion Pop,critic literar, poet ,dar și primul redactor al revistei Echinox.Un om deosebit,care după atâta timp și-a păstrat vie dragostea în ceea ce privește literatura, jurnalismul, criticismul.

Apariția celor patru tineri clujeni, trei dintre ei poeți, iar unul prozator a fost o surpriză extrem plăcută. Ne-au citit fiecare din creațiile lor,câteva poezii postmoderniste. Am încheiat seara vizionând un fragment de spectacol la Facultatea de Teatru și Televiziune.

Fără să știm exact cât de mare e Clujul,am luat-o pe jos către internat.Ei bine,după aproape o oră de mers pe jos,am întrebat pe cineva dacă mai e mult și răspunsul a fost afirmativ.Concluzia? Evident,am luat un taxi că altfel ne-ar fi prins noaptea pe străzi.

Sâmbătă dimineața

Un perete mai puțin străin.Un mic dejun mai consistent.Un taximetrist cu un GPS mai bun și discuții despre cronica de teatru de la primele ore ale dimineții. După aceea Mihaela Mureșan ne-a intrdus în lumea jurnalismului narativ.Acesta se naște din mocirla presei actuale și abordează tehnici literare pentru a prezenta „felia” de realitate.

Vizita făcută la Radio Cluj și TVR Cluj a fost o experiență minunată. Am făcut cunoștință cu cei care sunt în spatele micului ecran și a marilor frecvențe și am realizat că nu e o muncă deloc ușoară.Mi-a plăcut să ne jucăm de-a cameramanii într-un studiou tv,unde am învățat multe lucruri noi.Unul dintre ele e acela că televiziunea constă în ceea ce se vede și în ceea ce se aude, adică imagine și sunet. Încă o experiență asemănătoare a fost la studiourile media UBB unde am cunoscut studenți cărora le place mult ceea ce fac.Ne-au arătat și câteva filmulețe realizate de ei.

Mi-am făcut prieteni noi. Colegele mele de cameră sunt niște persoane deosebite.Una dintre ele are o voce deosebită și cântă minunat la chitară așa că înainte de culcare ,aveam concert în cameră.În ultima seară ne-am uitat până la 3 dimineața la un film cu Mr.Bean așa că nu e de mirare că dimineața am adormit și m-am trezit doar la bătăile insistente ale profesoarei în ușă.

În dimineața dinaintea plecării, în sală se simțea aerul trist al despărțirii. Fiecare a avut ocazia de a împărtăși impresiile în urma celor două zile trăite în lumea jurnalismului și a lecturii.

Am plecat pe jos, cu bagajul după mine sau mai bine zis cu bagajul în brațe. La propriu! Am mers timp de o oră și eram extenuată. Mda, probabil vă gândiți că aș fi putut lua un taxi și m-ar fi scutit de tot efortul. Dar, dacă aș fi procedat așa, nu l-aș mai fi întâlnit pe inginerul ce lucrează la NASA... Am să vă spun pe scurt ce s-a întâmplat.

Ați cunoscut vreodată oameni frumoși? Și nu mă refer neaparat la aspectul fizic, ci la suflet. Oamenii aceia cu un suflet atât de minunat, încât după ce-i întâlnești, nu mai ești niciodată la fel. În fața unui astfel de om mi-am trântit eu bagajul. Brațele mele păreau din gelatină după atâta cărat așa că nu au mai rezistat și au dat drumul bagajului chiar în mijlocul trotuarului. Domnul a trecut de mine, după care s-a întors și s-a uitat în direcția mea. A dat să plece, dar cu toate acestea, s-a întors și s-a oferit să mă ajute. Mi-a spus că e important să fii om și să-i ajuți pe cei din jurul tău, fiindcă în ziua de azi, cu greu mai găsești oameni care să te ajute fără să dorească ceva în schimb.

Distanța și diferența sunt tonicul secret al creativității. Când ne întoarcem acasă, găsim casa așa cum am lăsat-o. Dar ceva s-a schimbat în mintea noastră, ceea ce, de fapt, schimbă totul...

Marea și mica mea escapadă la Lecturiada elevilor 2013 !!!

În aceste zile am învățat mai multe lucruri. Mi-am dat seama că nu știu mai nimic despre jurnalism. În jurnalism, nu scrii ca să spui ceva, ci scrii pentru că ai ceva de spus. Jurnalistul e mai mult un detectiv decât un scriitor. Cineva spunea că Jurnalismul constă în mare din a spune „Lordul John a murit!” unor oameni care n-au știut niciodată că Lordul John trăia.

De la Ion Pop și tinerii poeți am învățat ce impact poate avea în viața unui om literatura de calitate. La televiziune, am învățat diferitele planuri și modalități de filmare. Am aflat că funcția unui critic e aceea de a cerne valoarea de nonvaloare. La bibliotecă, am realizat cât de prețuită era o carte acum 500 de ani. Fiecare persoana dintr-un sat trebuia să pună o anumită sumă de bani, doar pentru a cumpăra o carte, care era prea scumpă pentru un singur om.

Scris de Sighet Online

Miercuri, 19 Iunie 2013 07:48 - Ultima actualizare Miercuri, 19 Iunie 2013 07:57

Am realizat că un bun scriitor este unul care spune adevărul. Dar, după câteva zile petrecute la masa de lucru, a spune adevărul într-un mod interesant se dovedește a fi un act la fel de ușor și de plăcut ca acela de a-i face baie unei pisici...

Mă bucur mult c-am reprezentat **Lecturiada sigheteană**, sunt mândră că revista noastră *Iluminări* a fost foarte apreciată, la fel Jurnalul de bord cu care ne-am calificat și, nu în ultimul rând, standul destinat sighetenilor.

Mulțumesc mult Clubului Rotary Sighetu Marmației Voievodal pentru gestul pe care l-au făcut. Fără susținerea lor financiară participarea la concurs și șederea mea la Cluj nu ar fi fost așa de reușite. Cărțile și lucrurile achiziționate vor fi o mărturie a susținerii și dărnicii Clubului Rotary Voievodal pentru elevii sigheteni care citesc de plăcere.

